

Μια υπέροχη φωτογραφία



Την υπέροχη αυτή φωτογραφία τη βρήκαμε τυχαία στο διαδίκτυο. Είναι φωτογραφία του συμπατριώτη μας Χρήστου Μαζαράκη και αποτυπώνει το καμπαναριό του Αϊ-Νικόλα στο Δάρα. Μια φωτογραφία...χίλιες λέξεις.
Μπράβο Χρήστο Μαζαράκη πάντα τέτοια να μας δίνεις.

Η μάχη στα Κρεμμύδια

«Να ήταν μέρα βροχερή και νύχτα ποτισμένη που κίνησε ο Ιμπραήμ από την Αλεξάνδρα και χύθηκε στα Φουρτζοκρέμμουδα με τους στραβαραπάδες»

Σαράντα τρεις μέρες πριν από την ιστορική μάχη του Μανιακίου προηγήθηκε μια άλλη μεγάλη μάχη στα χωριά μας και συγκεκριμένα στο χωριό Κρεμμύδια. Η μάχη στα Κρεμμύδια έγινε στις 7 Απριλίου 1825 και η μάχη στο Μανιάκι στις 20 Μαΐου 1825. Στη μάχη στα Κρεμμύδια έλαβαν μέρος ο Καραϊσκάκης, ο Τζαβέλας, ο Μπότσαρης, ο Δημήτρης Παπατσώρης, ο Γ. Γεωργιάδης, ο Σωτ. Βάρβογλης και άλλοι. Η μάχη

ήταν σφοδρότατη και άγρια. Την αρχηγία των ελληνικών δυνάμεων είχε ο αρχιστράτηγος πλοίαρχος Σκούρτης. Η μάχη έγινε στα Κρεμμύδια στη θέση Γλυκοριζάκι και σκοπό είχαν οι ελληνικές δυνάμεις να ανακόψουν την προέλαση του

Ιμπραήμ και του στρατού του ανατολικά της Μεσσηνίας. Η περιοχή Γλυκοριζάκι Κρεμμυδίων ήταν εντελώς ακατάλληλη για τις ελληνικές δυνάμεις. Ο πλοίαρχος Σκούρτης δεν γνώριζε πολλά πράγματα από πολέμους ξηράς και οδήγησε τα ελληνικά στρατεύματα να δώσουν μάχη στη μέση στον κάμπο. Το σχήμα μισοφέγγαρου που έδωσε στις ελληνικές δυνάμεις με τους Σουλιώτες και τους Ρουμελιώτες στα κέρατα αποδείχτηκε στην πράξη ότι ήταν εντελώς λανθασμένο. Μάλιστα για το πώς θα παραταχθούν στη μάχη οι ελληνικές δυνάμεις υπήρξε έντονη διαφωνία και λογομαχία ανάμεσα στο Σκούρτη και στον Καραϊσκάκη. Το αποτέλεσμα ήταν οι ελληνικές δυνάμεις να μην μπορέσουν να ανακόψουν την προέλαση του στρατού του Ιμπραήμ, να σκοτωθούν 373 Έλληνες και 40 να τραυματιστούν βαριά. Από τους

οπληρχηγούς σκοτώθηκε ο Σωτ. Βάρβογλης και ο Μποταίτης και άλλοι Τριπολιτώτες καπεταναίοι. Από τους Αιγυπτίους και τους Αλβανούς σκοτώθηκαν 850 και τραυματίστηκαν 210. Το αποτέλεσμα της μάχης αυτής έκαμψε το ηθικό των Ελλήνων σε μια δύσκολη στιγμή για την επανάσταση αφού ο εμφύλιος ανάμεσα στους Έλληνες μαινόταν με τον Κολοκοτρώνη και άλλους οπληρχηγούς να βρίσκονται στις φυλακές και τον Ιμπραήμ να αλωνίζει τη Μεσσηνία. Σαράντα τρεις μέρες αργότερα ο Παπαφλέσσας δίνει τη μάχη στο Μανιάκι. Οι δυο αυτές μάχες και το αρνητικό αποτέλεσμα που είχαν οδήγησαν τα στρατεύματα του Ιμπραήμ να μην αφήσουν πέτρα πάνω στην πέτρα στα χωριά μας.

Από το αυτοδιοικητικό σεντούκι

Το γεγονός που περιγράφουμε στη συνέχεια έγινε πριν από 94 χρόνια, στις 14 Μαΐου 1914, και το αλιεύσαμε από την τοπική εφημερίδα «Θάρρος» και έχει ως εξής: «Ο πρόεδρος της Κοινότητας Πεταλιδίου τηλεγραφικώς ανήγγειλεν εις τον Νομάρχη, ότι κατόπιν των τελευταίων βροχών εις τας σταφιδαμπέλους της περιφέρειας της άνω κοινότητας ανεφάνη η νόσος περονόσπορος με τάσεις λίαν επικινδύνους»

Προβλήματα περίθαλψης

στο δήμο Πεταλιδίου

Ο δήμος Πεταλιδίου, όπως και όλοι οι δήμοι της περιοχής μας αντιμετωπίζουν πρόβλημα με την πρωτοβάθμια περίθαλψη των κατοίκων της περιοχής τους. Στο δήμο του Πεταλιδίου υπάρχουν μεν περιφερειακά ιατρεία στο Πεταλίδι, την Πελεκανάδα και τη Μηλίτσα,

αλλά αυτό δε βοηθά ιδιαίτερα, αφού ο «Καποδίστριας» δεν πέρασε στην περίθαλψη. Αυτή η άποψη που συχνά λέει ο δήμαρχος Ηλίας Κουτσοδημητρόπουλος είναι και άποψη και όλων των κατοίκων της περιοχής. Η εδαφική περιφέρεια του Δήμου Πεταλιδίου υγειονομικά τριχοτομείται στην αρμοδιότητα των τριών περιφερειακών ιατρείων. Ο δήμος διαθέτει μελέτη για τη δημιουργία ενός πολυδύναμου περιφερειακού ιατρείου, το οποίο να παρέχει τουλάχιστον 3-4 ειδικότητες ιατρών. Η πολιτεία, όμως, δεν ανταποκρί-



νεται στο αίτημα του δήμου. Να αναφέρουμε ακόμη ότι ο δήμος είναι εξοπλισμένος και με ασθενοφόρο και συνδράμει επικουρικά όταν δεν μπορεί να ανταποκριθεί το Νοσοκομείο και το ΕΚΑΒ. Μήπως πρέπει ο αρμόδιος υπουργός να δώσει ιδιαίτερο βάρος όχι μόνο στο διπλανό μας δήμο Πεταλιδίου αλλά και στο δήμο Βουφράδας που κάποτε διεκδικούσε και του είχαν υποσχεθεί Κέντρο Υγείας;

Το πλούσιο έργο του Π. Κοσμόπουλου

Για το συγγραφικό έργο του Πάνου Κοσμόπουλου από το χωριό Κοντογόι έχουμε στο παρελθόν γράψει κατ'επανάληψη. Το ίδιο έχουμε κάνει και για το έργο του γιού του Δημήτρη Κοσμόπουλου.



Αξίζει, όμως, να γράψουμε δυο ακόμη λόγια για τον Πάνο Κοσμόπουλο. Ο συγγραφέας Πάνος Κοσμόπουλος γεννήθηκε στο χωριό Κοντογόι που είναι χτισμένο πάνω στο βουνό Κουφιέρος. Σπούδασε παιδαγωγικά και εργάστηκε δάσκαλος σε σχολικές μονάδες της Μεσσηνίας επί τρεις δεκαετίες. Διετέλεσε υπεύθυνος περιβαλλοντικής εκπαίδευσης Νομού Μεσσηνίας, διευθυντής, επί δεκαπενταετία, του περιοδικού «ΙΘΩΜΗ», ενώ συνεχίζει και σήμερα. Είναι γνωστός στο πανελλήνιο για το συγγραφικό του έργο μεταξύ του οποίου συγκαταλέγονται τα έργα «Ανάλεκτα και Σκαλαθύρματα» 1998, «Περασμένα και Τωρινά» Τόμος Α-Β, 1992 και 1997 ο Β', «Στοιχεία του

τόπου μου» 2000, «Εκ του Σύνεγγυς παρεμβάσεις κοινωνικής χρονογραφίας» 2000, «Μεσσηνιακή Παράδοση Βίου» καθώς και οι μελέτες του: «Γκαφόπουλα, τρία παλληκάρια του Κουφιέρου» 1984 και «Γεωργό - οικονομικά ζητήματα (και διαμάχη) Πυλίων στα Καποδιστριακά χρόνια» 1987, Ανάτυπα από τα «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ». Δημοσιεύματά του, ιστορικά, λογοτεχνικά, λαογραφικά, υπάρχουν στο περιοδικό «Ιθώμη» και στις τοπικές εφημερίδες. Στην τοπική εφημερίδα «Σημιαί» έγραφε χρονογράφημα και σχόλια και στην «Ελευθερία» συνεχίζει να γράφει την εβδομαδιαία επιφυλλίδα με επιτυχία και με θέμα επίκαιρο. Για όλη του τη πνευματοκοινωνικοπεριβαλλοντική δράση έτυχε τιμητικών διακρίσεων, και στις 27 Δεκεμβρίου 2002 ετιμήθη από την Ακαδημία Αθηνών.

Στοιχεία εφημερίδας

ΒΛΑΣΗ

Δίμηνη έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ» Συντάσσεται με ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου

Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος Απανταχού Βλασαίων «ΤΟ ΒΛΑΣΗ»
Δ/νση: Βλάση Μεσσηνίας Τ.Κ. 24014
Εκδότης-Διευθυντής: Παναγιώτα Μαρινοπούλου.
Δ/νση: Κανάρη 36, Καλαμάτα.
Τ.Κ. 241100, τηλ.6976670736
Σύνταξη-Επιμέλεια Ύλης:
Τάσος Αποστολόπουλος,
Δ/νση: Δημητρακοπούλου 20, Τρίπολη,
τηλ. 6977278756

Η μετονομασία του δήμου Βουφράδας το 1883

Μέχρι το 1883 ο δήμος μας έφερε την ονομασία Βουφράσου. Μετά τη χρονολογία αυτή ο δήμος μετονομάστηκε σε Βουφράδος. Έτσι, από 'δω και πέρα, στα επίσημα έγγραφα, τον συναντάμε ως δήμο Βουφράδος. Σήμερα βέβαια είναι γνωστό σε όλους μας ότι ο δήμος μας ονομάζεται «δήμος Βουφραδών»